

శ్రీరస్తు.

జానకీపతిశతకము.

ఉ. శ్రీకరభక్తమానసనవశీకర రాఘవ రామభూ
ప్రనే। నీకరుణాకటాక్షమున నేర్పుకొలందిగ దిం
దిభక్తినా। స్వైకొని సత్తపద్యముల ఖ్యాతి రచించెద
నీనుతుల్ కృపా। లోకన తప్పకైన్న కెవ లోగొని
బ్రోవుము జానకీపతీ. (౧)

చ. చదువులుసున్న దానముల సత్యముసంధ్య
హరుశక్తిపూజలు। న్నెరస్సు పసత్యవాక్యములు
మిథ్యజపంబది నాస్తిపన్నున। పదపృషలన్నియుం ఁ
గలుగపారణము ట్టుము భక్తిలేక మీ। సదమల నామ
కీర్తనలు చాలు తరింపగ జానకీపతీ. (౨)

ఉ. స్నానము సేయ నోపగడు సంధ్య జపంబు
లు జేయనీపని। ధ్యానము సేయ నేరబగ ధర్మము తె
ల్పియుం జేయ బెస్సిభుల్। గాన నెరుంగ మూఢుడ
నో కానెకె శేశల రామరామ సీ। మానిత నామ కీర్తన
లు మానక జేసెద జానకీపతీ. (3)

చ. పరుల ధనంబులన్న పరభామినులన్న పరా
న్నమున్న నా। తురత బరిగ్రహించి తరితోషము

సొంపడసంగ్రహించపడ । క్రూరమృగంబుల జూచి దాటుబ్బ
డు వికల్పము లెన్నఁబ్రతినాయము [illegible]
చెప్పటికి దేవతా వందనము జానకీపతీ. (౮)

ఉ. బాటను గాపుసంటి నుం [illegible]
గానసంగతి [illegible] దరింటను జా
డసునంటి వేడితే । వెంటను వెంటకుండ వెనువెంట
నుండునుయిక నుండునటి నెలాకి [illegible]
శకించి విలుఁదెఁ జానకీపతీ. (౯)

ఉ. ఆడినదప్పవంటిపిడి నాడవుబట్టినయట్టి మా
టపో । నాడవటంచెయెంచు వరి నాఁగలగన్నులబా
డవంటి మా । వాఁడిక యాఁ పడిగాంటిదే వాఁడనుగా
సదికాంక్ష సంటినా । సోడనె నారామడ పటికి నుండా
రెకసంటికి జానకీపతీ. (౧౦)

చ. దిలుకను వెంచిమన్నలకు నేఁడియు కులబ్రా
చ రాన రామయ ౬ । ౨ బాకిల సేప్పచు ౬ బలుక
న్ బడి నెరాతగ నెసంగితం చునే । పలుకాగనీకథ
ల విరియు భక్తి నానమును గప్పవ చ ౬ । బలము
గ పాపబంధముల్ బాపి గరంపి జానకీపతీ. (౧౧)

చ. గిరిజకి పెంచనెరా ధాన గూడి నిరున్నమ్ము
మ్ముర్చిరించి ౬ । వేపపక గోవ్రసంపించినువి ప్రవ

గ్రించి యిట్టి పాపముల్ । నసుపవక రాము రాము
యను నామ త్రినేత్రి చుఱుంటిల్ సుగంధము। గిరితమ్ము గ
పోవ లక్ష్మి పెజేయుమురంతయు జానకి పద (౮)

ఉ. రాము పెంచి నోముఫలమై రాముడె యను
నాకతె జానకి। రాము డె పంచి నోముఫల రాము
జాయంబైన మేలటంచోయని। శ్రీయు పెంచి నోముఫలంబు నాక
లదాత్రిన హైన్య ఏ రాము నామ నే। నేను నిష్ఠుర
యాశ్యయనవలె కదె బ్ర వైజానకీపతీ. (౯)

ఉ. నన్ను దయా దృష్టి దనుగాగ యేడ భలుకె
సు పహిము దా। ము నె పెకు నేనిని యూరంపిరాగ
పబ రాజగి నా లో। రాత్రి నెనొమ్మునెన నిడి వాపక
రాస్యము సేయుగంటిక। దిక్కు నాదు భాగ్యమును
జేసిన దేవుమహా జానకీపతీ. (౧౦)

చ. వెగవకనాంటి వాంఛకిని వేడె బ్రాపిగా
గ వేళ నే। నుగుపకి రాము రామ యనుచుంత్రి వా
రము హస్తపంచు। స్వగ్గిగా నాలు కొబుటు జా
లెడు భాగ్యము నామ తీవె భాగ్య గపలవాని చు
ద్రభ సాగర తారక జానకీపతీ. (౧౧)

ఉ. నన్ను లోక్యాలు నెన్నిమునల్లు నిసేసి సుప
రించి యిల్లెయుకా। నివ్వ పెంగి నా చెమట సిద్ధి

యాపన నొప్పవిన్ని నా। నెవ్వగ వాయుతాపకి పి
తుణ అనంత్రముపన్యసింపవే। దళ్వాం సు [illegible] డు నల
తగ నా స్యము జేసెను జానకీసతీ. (౧౨)

ఉ. నీపదభక్తిసై మెలగనేర్చిన వారికి ఫ్రాగ్న్వక
ర్మ సం [illegible] పిం [illegible] యాపగలు వైబడ సంచ న
గాంశువ సున్నా। నా ప్రసాదిగా జే [illegible]
కహా హ గాం నే దోసి। పాపపనినన్ని నాడు సా బం
టుగనే మము జానకీసతీ। (౧౩)

ఉ. సంసారమే మడు [illegible] నుకాలుని గారెల
సేను నెగ్గున కింకేంపు దెబ్బలన్ని మీ ముగే వల ము
న్నీయించు వానిబల్। నొప్పు పగోన్న పాపముల
గూఢుగి [illegible] వాపిగా చెరిముల్। [illegible] పముల మ్యో
గానదొసంగ [illegible] సుతం చెప జానకీసతీ (౧౪)

ఉ. దోసము లెన్న శైలముల తోమల గూగెను రా
మునన్న। దాసులు గాంచె తావకికథా శ్రవణం
బున నంకు హాని కాం। దాసులనోపి దీప్పగతి దాచు
సనైన్యము గాను గాచనీ। దాసుడ నీవు నా పతివితన్య
మునమ్మి జానకీసతీ. (౧౫)

ఉ. దానవుడై [illegible] యునదంద్రి ముని జగనీ దే
[illegible] దై. ధుసహై దైన్యటన్నను

[illegible] బాలకృష్ణా. (౧౭)

ఉ. [illegible] బాలకృష్ణా. (౧౮)

ఉ. [illegible] బాలకృష్ణా. (౧౯)

ఉ. [illegible] బాలకృష్ణా. [illegible]

[illegible]

సంపదలొప్ప [illegible] నా। ఘనమున వాడ [illegible] టి
తనా [illegible] కినా [illegible] యుండినీ। [illegible] ను
నేటి [illegible] బుద్ధి దెప్ప [illegible] జానకీసతీ. ([illegible])

ఉ. రాముని [illegible] యము రాము [illegible] నాయము
[illegible] రామ [illegible]
[illegible] రాము [illegible]
[illegible] కటంబు [illegible]
[illegible] జానకీసతీ. (౧ [illegible])

ఉ. రాముని [illegible] రాముని [illegible]
బంటనైనా। [illegible] నేకయే
[illegible] మిది [illegible]
[illegible]
[illegible] (౧౨)

ఉ. [illegible] పదిత రాము [illegible]
[illegible] రక్ష
[illegible] వెటు
[illegible] సేటు [illegible]
[illegible] జానకీసతీ. (౧౩)

ఉ. [illegible] మోహన బం
[illegible]
[illegible]

శోకభయంబొసంగుమి। సంధన సేయుకయ్యావర
దాయుకి నాయక జానకీపతీ. (౨౪)

ఉ. నమ్మితి రామచంద్రుడని నమ్మితి రాజకులేం
ద్రమౌళిగా। నమ్మితి కీర్తిసాంద్రుకని నమ్మితి నాప
దకోరచంద్రునా। నమ్మిక లేమి జెప్పెద నెన్నగన
హులాసు గాని వారల। నమ్మిన [illegible]
దరమ్మితివి జానకీపతీ. (౨౫)

ఉ. నమ్మినవారి నెన్నడు నమ్మరు దుర్గతిరోధిత
మ్మతికే। నమ్మిన రాజు జేసితివి నాథుల పోలితి దైవ
రాయనే। నమ్మకు రెవ్వరే విధుల నమ్మినయగ్గల క
గ్గతిత్తవా। కమ్మలు నన్ను నమ్మిన నభంగ కృపాని
ధిజానకీపతీ. (౨౬)

ఉ. పంటికి నీవె బంటనని పంటికి నాకు నసంటి
యుండగ। గొంటిక రౌదు నేసళును గొంటిగ దా
యునిన నమ్మియుంటి నే। కొంటిన బంటనంటి నిటు
నొంటిగనొంటు [illegible] కంటికెంటు రే
ప్పవలెగాపగ జేయంటి జానకీపతీ. (౨౭)

ఉ. అంటిరి భక్తచేయని భాగ్యము గొంటియు నుకలే
క నమ్మి నే। సుంటి బంటు బంటుకు నన్నొక్కరికి [illegible]
లితా క సంటి సీ। కంటక మోటకంటిన సుగాఢు [illegible]

విధర్మమంటి నో । కంటికి తెప్పరీతి నసుగావుసటి
టిని జానకీపతీ. (౨౮)

ఉ. పటుతరతావకోల్లసదపారశరప్రభాస్వ్రతిః
స్తదీయహృ । త్పుటమున నిల్పినిల్పి రఘుపుంగవ ర
ఘునందనాభర్త్ర గురు । జటిసుతి గాకురానయ
సునాసుధాంపనమబ్బ కంబు గా । నుటుసన్నుంటుకా
టంచు నగనగొంకి గర్రావి జానకీపతీ. (౨౯)

ఉ. పద్దికి జేభక్తిమభిఖ నేనుమిన్నాడసీ ।
బిడ్డగదిత్రానాటసపదంక నూవల జేదినా కసీ ।
సుష్టులు జెప్ప వేదకమాశ్భ నగాఘువరాఘభర్త్ర
రామా । మక్కుల గామ చంద్రనసు మోమిటు జూప
వె జానకీపతీ. (౩౦)

చ. తలచిన తేపు నిజయిక్లైవన మూహము
లంకపింత । జాలసిన వారితెంతఘన ధీయుతు
లంతటి నాళ్లొంతనే । నిలదిసికొంత సంతసము ని
శ్చయసింపసదొంతనొంతసికా । గొలుతునసంత
యంతనె జగన్నిజానకీపతీ. (౩౧)

ఉ. చందిరశీతమీకు చిసనంద రూపము మంర
హాసనగులు । చనకోణలాంచిత విలోక నముకా
విలసత్ర్యాసులుకా । మేచక మేఘ వర్ణము గు
నే సుసముక్రియ చాప భావముకా । శ్రీ చరణ

ర్వ్యయంబు మదిఁ జేర్చి తలంచెద జానకీపతీ. (౩౨)

ఉ. పాండురకీర్తిఁ దుర్ధరకపర్దిఁ కరాంబు
జనాగ్యహమ్ముతో । ద్దండము దండితారి భుజద
ర్పము దారుణభీతరాజమా । తాండమును పండుకాం
డముగ దాఘునకాండవినద్ధ చాపకేరా । పండము
ఖండపనాతటత్తటల్లు పెటిల్లున జానకీపతీ. (33)

చ. అతులజగత్ప్రతీ ప్రముదితామరదివ్యగతీ సు
ధీరతీ । సతతగుణోన్నతీ ప్రముల చాటునతీ దిన రాజ
సంతతీ । సుతుకనూనోద్ధృతియుపిత కుంభిపతీ దిర భా
గ్యపద్ధతీ । చతురవచస్థితీ సతతసద్గుణసద్గతి జా (౩౪)

ఉ. ఏమిరరామచంద్ర యిక నేటికి నే చెమ నాట్టి
మాటికిఁ । బామనుదాటనో మునుల పాతకజాల
ము లోననుంటినో । యేమియొనర్చినన్ సుతుని
యొగ్గుల సంద్రడికికిన్ బుట్టు నేసినది చిత్తగింపు మి
కనికరమున నిట్టి జానకీపతీ. (౩౫)

చ. కటకటరామచంద్ర ననుఁ గావగదే యిటు
వేగరాగదే కుటిలమానసులై ఫుట (కరా) రిభ
యంకరతజనంబులఁ । బటుతర రోపక్షపణత
బాధలబెట్టగ తాళజాలనీ । పటుపిశితంబులందు మని
మిపారగవోలనె జానకీపతీ. (౩౬)

ఉ. రామ భవద్గుణోన్నమితరంజిత మానస
జన్యమైన మీ। నామము జూచి శాత్రవులు నరవ్యతిక
సుగాదిసంతతో। ద్దామసుదాసి వాహకసుద్దై
మానె వినహోసి శత్రులన్। దోమలజేసి మిము
నుహోద్ధాసవస్థితి జానకీపతీ. (౩౭)

ఉ. ఒప్పులకుప్ప యో రఘుకులోత్తమ సేవక
ల్పభూజమా। యుప్పవియో యుధారసము యుప్ప
కప్పటికుప్పనుల్లగా। నుప్పవెగొప్పమేల్ప సిడికి
ప్పలు తెప్పలు గాకనంబుముల్। నుప్పనరిసనప్పు
మదిగోరితినిప్పుడు జానకీపతీ. (౩౮)

ఉ. ఎన్నకలంచుకొన్న దివాకరయుతరంబు గమీచ
రిత్రమాల్। గన్నులగిప్పకొన్న ఘన గంభుక మా
నుజనప్రసన్నమా। యన్నబుగ ప్రసన్నయుగళాబ్జగన
నిన్ గోనియాడ నేర్తునే। సన్నుతదివ్యనామ నిజ నా
మసపిత్రమ జానకీపతీ. (౩౯)

ఉ. బ్రహ్మయుద్రోహముచెందిమనులనుక్కిగుడన్ ఖ
లుడన్ జడాత్ముడన్। జాయెడ యోగుడన్ విషయ
జాతుడ బాపుడ స్వామి ద్రోహుడన్। నేయుపు లేదు
యీమహిని ధిరాటగనోర యాబ్ధినా। నేయుపు
లప్తి నీవె సుమి నిన్ను సనమ్మితి జానకీపతీ. (౪౦)

ఉ. ఎక్కడతోచకేసుగుణ నెంతయుదుఃఖము
నొందినప్పుడే। గ్రక్కున నన్నుదప్పకొనిగాచె
డివంచు మానిని తాపముచే। ముక్కణగించి సంత
సము నొందుదునో యనువంటి చంద్రమో। నక్క
ని రామచంద్రయనిసన్నుతి జేయుము జానకీ. (౪౯)

ఉ. ఇన్నిటజూడ నా బ్రతుకు నేమనినేను నావిన్న
వింతునో। విన్నవి నమ్మునట్టి గుణ నేరము లెన్న
డునుండునీకృపచే। విన్నపమే మనంటి నని నాపై వి
మా నంతయు జెప్పుకొంటి మది గ్రక్కదలింపక నన్ను
కావగదే హరిజానకీపతీ. (౫౦)

ఉ. నమ్మితి నిన్నె నామదిని నమ్మను రామ తప్ప నెన్నె
కానినిన్। నమ్మిన వారి కెన్నటికిని నాశము లేదని బు
ద్ధినెరిగినే। నమ్మితి నిక్కముగ నా మొర వినుట
నాలకించినన్। నమ్మిక నిచ్చి కావుము నాథ శ్రీ
హరి జానకీపతీ. (౫౧)

చ. పిపీలికంబుల్లనేని నమ్రజేసితొ నన్ను
జూడ వేమి నే। నెల దినదినము నా యుగ్గు జూచె
ద వేమి యయ్యనో। ... దొనగ నను
బట్టి నీపదపద్మయుగ్మ ... వినుచున్ సంబు జేసిన
ను బాముల నెట్టి జానకీపతీ (౫౨)

ఉ. దండము దండము ...

యప్రమేయునే। కండి గనీ వెదికెదను చు నప్పు
న్నభజింపు చుందునో। ఖండన విక్రమస్ఫు
ఫాలితదాసజనాను మోహనా। దండనునిల్పి క
మికధన్యునిగానను జానకీపతీ. (౪

ఉ. నన్నిల నేచకయ్య రఘు నాయక నేరగణం
వేడితి। గన్నది కాను నయ్యన పకంజ ద ళేక్ష
భక్తిపాపహా। పన్నశరణ్య యో నిఖిల పావ
యోజగదీశ నీకృప। విన్నపమాలకించిననుఁ వేవ
కనేలుము జానకీపతీ.

చ. పటుతరసైన్యకష్టముల బాధల నొందుచు ని (౪౬
న్నని చ్ఛలో। నెటువలె నమ్మి వచ్చితికి నేమిర రా
ఘువ రామచంద్ర నా। గటకటయోగ్యు గాచెద వో
కొమలి కోర్కె తీరయ నదియహృ। తిప్పటమున నుం
డియేలుననుపొందుగ నెప్పుడు జానకీపతీ.

ఉ. విన్నపమున్న మాటవిను వేగరు నిన్నని నమ్ము (౪౭)
కున్న నీ। కన్నదయాళుగం కెవరు కన్నైన జేయుము
నమ్మియున్న నా। పన్నుడ నన్ను నీకృపకు పాత్రుని
గాదయ జూచి వేగ నా। కన్నులకర్ప దీరని నుగన్గొ
నజేయవె జానకీపతీ.

ఉ. ఓరఘమేలనీకు వినుమేలిక నీవని నమ్మియుం (౪౮)

టి గా। నేరుపు లేదు నావలన నేరము లెన్నియు గ్గలి
యుండినఁ। గూరిమి తల్లిదండ్రులకు కోపము లుం
డు నె రామచంద్ర నీ। పేరిటి వాడ నమ్మి నను పేర్మి
తో జూడవె జానకీపతీ. (౪౯)

ఉ. తాపము మాన్పి పాపములఁ దగ్గను జేసి కృపా
రసంబు వే। నా పయిఁ జల్లి సిగ్గిడక నామము నా
హృదయంబులోఁ బలఁ। బ్రాపుగ నిల్పి యూపదల
బాపవె నీచరణంబులే శరణ్యఁ బాపదనమ్మియుంటి
నను బాయక యుండవె జానకీపతీ. (౫౦)

ఉ. ఎవ్వరి వేఁడ కొందునిక నెవ్వరు నన్ గుణించు
వారు నే। రెవ్వరు చెంది చూడని నను లోకము నా హితులో
వలన న్నగారవగా। మున్నెవ్వలోన నీవె యని మోద
ముతో శరణంబు వేడితిఁ। నెవ్వగ మాన్పి యేలు న
ను నీరజలోచన జానకీపతీ. (౫౧)

చ. పశుపతి చాపముఁ దునిమి బాహుసగర్వక్ర
ము మెప్పు జానకీ। శశిముఖి పెండ్లియాడి మునిసే
వ్యుఁడవై జగమెల్ల మెచ్చగ। పరశుధరుండు నీవయా
డను జూచి తమ్మి బట్టు మిగ్గ తిరించు నే। వెనుకను పాలు
నమ్మితిని వేధల బెట్టకు జానకీపతీ. (౫–

ఉ. తావక నామము ల్మదిని దప్పక తల్చిన వా

రతెక్ష్యవుగా । బావను లౌకారోవనియు బాపము ల
న్నియు బాయునన్నతల్ । బోవును గండదోషములు
బొందవు శోకములు జెందవెప్పుడున్ । శ్రీవిల సిల్లు
సంపదలు జేకురు నెన్నగ జానకీపతీ. (౫౩)

ఉ. ఎన్నని మాటలాడెదను నెంతయు సంతసమున్ రతి
వెతప్పనా । యెన్నని వేడుకున్నను ధరణీశ్వర రాఘవ
రామభద్రనే । నెన్నటి వేడ్క దీసినను నేమియు జే
సినదీన నేయున । నెన్నటి చేతకియ్యకను యేలు
కొనవిక జానకీపతీ. (౫౪)

ఉ. నిన్ను నిరంతరమ్ము మది నెంచెద నా మొరవిన్న
వాయిదో । పన్నగశాయి గోవర నిధానమ సంతస
బాధితుండవల । యిన్నియు బాధలు దొలగ ఛిన్నవ
గ జేయు వైరాగ్య చంద్రిక నన్ను నాయెడ నిలు వెను
గాన వైభవమ్ము జానకీపతీ. (౫౫)

ఉ ఎన్నటిదాక నీకరుణ నెన్నెడు నాకను గ్రహ
మిద్యోదో । పన్నగ నెందరిని పిలువు లెదు మాయ
లియు । ధర్మము నెన్నడిదియు నే ఏవము యుక్తిని
మాత్రము నన్ను గావుమిక నన్ను నా మదిలో నిలుపంగ
గుణమిదే జానకీపతీ. (౫౬)

చ. శ్రీకరములు దానవ సంగరమున నా సముదా

పశీలశౌచముల్ । గ్రతువులు నొంత్ర తంత్రము
ంగాంచనదానముల్ లక్ష్మిదానముల్ । సతతము జే
నంగిల దేవసర్వము నిల్పిన ము న్నెంకేని । చతురత
నొంతు నారాయణ నగిన జెప్ప వెజానకీపతీ. (౫౭)

దానము నీయనోపను దివ్యము సేయగనోపని
ష్ఠనే । నానాగిరిపల్లనోప ధ్యానము నేపవించ
నోపనో । [illegible] భావములో పల
బల్చుచుండ గా । శ్రీ రఘురామ తెల్పు బుద్ధి నీపతి రా
ఘవ జానకీపతీ. (౫౮)

చ. పరసతిమోము గన్నులను బాంకెలంబులు
గంధరించు [illegible] బోమాలుగో
మల దేహము జూచినప్పుడే । [illegible] వాగు మో
హాకుడి బాయదు నిన్ను నెలంచ లేనయో । కరుణ
వహించి యిగతిని గాచవె ప్రాణము జానకీపతీ. (౫౯)

ఉ. శరణనియన్న మాత్రమున జయ్యన గాచు
టంచు వేదముల్ । పిగము గబ్బు [illegible] సిద్ధము
దోచదు యెంత జూచినన్ । మొరపెడిన నేను చేసరితి
(మొ) క్కిన చేతులు గాయగా నెనీ । బిగువది యెం
దుబోయెము రిభేదన జెప్ప వెజానకీపతీ. (౬౦)

చ. కరివరదా ప్రసేయుకరకంఠ సనీ సుత దీన

బాంధవా! పరచిరకోమలాంగమధుసూదనలోక
శరణ్యయిందిరా! ధరశరకార్ధి రఘువరదాయక
సూరిజనామవంద్య నే! నిరతంబుగనీకథానుభవమె
ప్పుడుజేసెదజానకీపతీ. (౬౧)

ఉ. ఓగఘుగామచంద్రకరుణోజ్జ్వలనామదశ
కంఠమర్దనా! దానసుభోగభాగ్యశుభదాయక శ్రీ
రమణీమనోహరా! మాగిరిశోడ నీకృపను కొంచ
కసంపదలిచ్చి కావగా! భారము నీదె కాదె నను
బాయకు మెప్పుడు జానకీపతీ. (౬౨)

ఉ. ఇందిరనీవుగారవముకోనియుగ్యగ నాకు జమంది
రంబునకు! బొందుగనిచ్చియుండుయును పూర్వపు
లేముబుబాపినను నానందమునొంది జేయు రఘు
నందన యిప్పుడు నీకు భాగ్యములే! మందగజేసియే
లుకొనుమా శ్రీరఘుకజానకీపతీ. (౬౩)

ఉ. కౌసలలోననీవుబహులిస్థమానెందుచురా
క్షసావళి! బూనిసద్గుణచరిత్రయును బొందను
గనేత్రవంటిశ్రీరా! నే నస్రగానావళి విడివి
డొక్క్యదోషమునకు నాసైనా! భామకు లేశ
గ్రాహ్యమునబట్టుగనిల్పవేజానకీపతీ. (౬౪)

ఉ. ఎన్నెపనసప్పబాపమున నెన్నెడుసంతసము

మనిన్నే నెన్నఁడుఁబూజ సేయఁదుసుమొన్న హ నా
కభయంబొసఁగదో। యెన్న గాల [illegible] నిమొ
న్వతి వానను గానుసు [illegible] జాని తేజము
బుగల్గఁ జేయవె జానకీపతీ. (౼౪౯)

చ. వెరపుసుదోషము ల్భయము [illegible]
తయు మప్పసంగతి ల్బొందఁగనీక [illegible]
ము గ్గుని జెసజ్ఞానముల్ [illegible]
ఖల నెట్టక భక్తినిష్ఠ [illegible]
[illegible] జేయు వెజా[illegible] (౼౫౦)

ఉ. ఎవ్వని [illegible]
[illegible] మెవ్వని [illegible]
న్నత [illegible]
[illegible]
చేయు [illegible] (౼౫౧)

చ. [illegible]
న్న వాని [illegible]
సుల [illegible]
రికి [illegible]
నా [illegible] జానకీ[illegible] (౼౫౨)

ఉ. [illegible]

స్థయుఁ జెదరఁగనీక బట్టుకొని చిత్తవికారములన్
హరింపుచున్ గుదినినుఁ గట్టి జేసుకొని కాన్స్వరమెల్ల
నుదీరసారెకున్ వదలఁగనీక నుండెదను వాంఛబు
జేసెద జానకీపతీ. (౧౯)

ఉ. వేదములున్ బురాణములు వేయుము
ఖంబుల శేషుఁడాదిగా నీదు గుణంబు లెంచు
టకు నేరరు యెన్న నైన శక్యమా శ్రీధర శేషభో
గశయన సేవిత నీ మహా సుకృతి నా మీఁద నుయుంచ
నే సకల మేకని నాయక జానకీపతీ. (౨౦)

ఉ. కీటకమాది బ్రహ్మపద కేశవు దాక్ష్యద
సంతరూపముల్ పాటిగ దాల్చి యీభువన భాం
డము లెల్ల నుదిర్చి నట్టి రామా నాటక సూత్రధారి చర
ణాంబుజయుగ్మము నా శిరంబునన్ నేలుగ నిల్పి
కావు ననీరజలోచన జానకీపతీ. (౨౧)

ఉ. కేశవ రామ కృష్ణ నరకేసరి మాధవ శ్రీ
నాధ నా శ్రీశ మేఘ విష్ణువు సేవిత శ్రీహరి
పద్మనాభ నా గోవింద కేశవ నారసింహ ఘనం
గ సౌరి మాధవ నా కావు సకలాసుర
దానవ జానకీపతీ. (౨౨)

చ. పవనసుతా ... వాసవ ... దే

రతావరుల్ । సనకసనందనాఖ్యులునుసాత్వవ తే
ముపిఛీషణాదులుఁ । గనుగొనలేఁ నీదుపద కంజ
ములౌదల మోపినావుదిఁ । యనవరతంబు నిల్వ
నను యోముకొ నెప్వు డు జానకీపతీ. (౭౩)

చ. ఇనుదెసశంఖచక్రములుసింపుగపీనులగుం
డలంబులుఁ । మరకతహారములు సదిస మాడెడు
లక్ష్మియు నొంబ లాడఁగా । పరువడివచ్చినా హృద
యపంకజమందు వసించి కొలిక్రిల్ । యిరువుగని
చ్చుసుస్థిరుని హాయ్యుగ సేయ వె జానకీపతీ. (౭౪)

చ. కరిమొఱఁబెట్టినఁ వినియు గ్రక్కున శేషు
నిమీఁదనుండియుఁ । యురువడివచ్చియాముకరి
మక్కరిగింపఁగ జేంద్రుగాంచితో । ధరగలనీదుభ
క్తులకు దాపదినమ్మి తివారిలోపనఁ । బరువడి యొం
డియేలుకొనుపార్థివసన్నుతజానకీపతీ. (౭౫)

చ. ఒక్కరిఁ జేసినాప గతులొప్పకహస్రరము
ప్పతిల్లగా । నిక్కరిని నన్నే శరణు వినత వేడు తెం
గెనంగవా । యొక్కరికింది వేగిరము యిస్పవి
యుంచక వారినందరిఁ । గ్రక్కున మున్ను బ్రోచు వేవె
ను కారుణికోత్తమ జానకీపతీ. (౭౬)

చ. పరులను చేతికిచ్చి నెపంకజలో నసిమ

హస్తముల౯। గిరివరము మీదనుంచి కృపగాచినర్తితిః
నాసికంబు ల౯। యురవుగ హస్తముల౯ నిలిపి యుంపు
గడంగన నేయు కేలు కెల్లో। నరసఖ వాసుదేవ సుర
నాయక మాధవ జానకీపతీ. (౭౭)

చ. హరిణియు మహిఖనంబు చను మార్గ్గరవంబు
న నెక్కొ బాణచే। హరికి గుణాభిధేయ నను యార్త
ను గాపుమటన్న యప్పుడే। యొరుకు నధించి యా
హరిణి నెంతయు గావవె గాను గామునీ। కరుణను
నన్ను గావునవకంజదళేక్షణ జానకీపతీ. (౭౮)

ఉ. రాహయు దేమి రాని పగ ధుంచగ్గను లేచు
చుండగా। నేమి యెరుగ గట్టుల సహించుక యు
న్నవ నేమి చెప్పరా। నీమది కింత సహ్యాసగు నేనిక
నెవ్వరి లేనుకుటుంబ। కోమలనీల వర్ణ రఘు
పుంగవ సద్గతి జానకీపతీ. (౭౯)

ఉ. కానక కావరంబునను కాకము జానకిగో
రజీరిన౯। బూని శిరంబు ద్రుంతున నిపూరియు వేసి
న తీవ్రబాణమై। వానికి వెంటనంటిన నుదృయు మీ
శరణంబు జొచ్చిన౯। భూనుత కావవే కరుణ బట్టి
యు కాకము జానకీపతీ. (౮౦)

ఉ, శరణాగత యా విభీషణుడు జక్కగ వేడిన లం

యిచ్చితా। వెరచి విభీషణాగ్రజుడు వేడిన యు
స్వమయేమి యిచ్చెదో। తరణిజ యిత్తయోధ్యయు
ను తప్పనినీదు పాదుకలు తీజయున్। స్థిరముగ నినేను కి
ఙ్కరుడు దీనత వేడెద జానకీపతీ. (౮౧)

ఉ. కొత్తలు నిన్ను నేనడుగ గోరిన కోరిక విన్న
వించుకు నీ। చిత్తము వచ్చునట్లుగను జేయగ వేగరు నా
దుశ్శత్రులన్। బాత్రిగ ద్రుంచి భోగముల బొందగ ని
య్యవె నీదు దాసులన్। హస్తక సేవ జేయుటకు సం
తసము కోరితి జానకీపతీ. (౮౨)

చ. శరణనియంటి నాదు బలు శత్రుల నాస్వర
క్రమంబుగానంటి నే। కరములు మోడ్చి నిన్ను గన్న
దికానువటంటి నెప్పుడు। బొంకుగ నీవె దిక్క
నుచు బొబ్బలు పెట్టితి నీదు గొబ్బున। జూచుచు రు
క్కున యది ద్రోవ్వను జానకీ. (౮౩)

చ. భుజబలశక్తియుక్తియును ఘోరపరాక్రమ వి
క్రమంబులున్। నిజమను నీమనంబున గలుగ నేను
యు జేసరి పొందవేయుచున్। విజయము లేక ము
న్నవ్వుని వేషములన్ ధరియించి యుండిరో। సుజన
విధేయ జోప్పదు దాకను జానకీపతీ. (౮౪)

ఉ. ఖా ఖా వెన్నదొంగవని పట్టుకు తల్లి యశోద

గట్టినన్। లీలతో రోలు యీడ్చుకొని లేశము శ్ర
యు లేకమద్దులన్। గూలగనీడ్చి శాపములగొబ్బు
బాపవె నీయశంబు యీ। శూలికి నైన నెంచుట
చోద్యముగాద టె జానకీపతీ. (౮౫

ఉ. వారిధిజొచ్చి సోముకుని ద్రచ్చియు వేదము
ల్లదెచ్చియున్। భారతినాథుకిచ్చితివిపంకజలో
న దేవదానవుల్। వారిధిదర్వభూధరము వాసిగ
త్తి తికూర్మరూపమై। యొరికనీకు సాటి జగధీశ్వ
రాఘవ జానకీపతీ. (౮౬

ఉ భూమియు జాపచుట్టుకొని పోవగనీవు వర
హరూపమై। భీమపరాక్రమంబునను బిట్టుగ నాకి
న శాతుము ద్రుంది యున్। భూమిని యెప్పటట్లబోలు
పొందగ నిల్పిననీపరాక్రమం। బీమహిలోన నెంచ
గను యెవ్వరు లేరిక జానకీపతీ. (౮౭)

చ స్తంభమునం దుబుట్టి సురశాత్రవుడైన హిర
ణ్యకశ్యపున్। జృంభణమొంది యాదనుజు జిక్క
గ జేసి సురల్ నుతింపగా। డింభకు గాచియేలితివి ది
వ్యము నీమహప్రభావ మెట్టిదో। స్తంభజ నారసింహ
యనిసన్నుతి జేసిరి జానకీపతీ. (౮౮)

చ. సురపతి రాజ్యము న్బలియు శూరత బుచ్చు

లుచుండఁగా । కరుణ దలిర్పకశ్యపు సగర్భము
దునగుజ్జురూపమై । సిరి వెలుగంగఁ బుట్టి బలిశ్రీ ఘ
గుంగఁగ ద్రొక్కి రాజ్యముఁ । మరలఁగ నిచ్చి
సురలఁ బన్నన జేసితి జానకీపతీ. (౮౯)

చ. బలయుతులైన రాజులను భండనమందు త్రి
కరింబిభూ । వలయములోఁ బలఁ । సపరివారము
బలశక్తియుక్తుఁడై । యిలఁ బ్రసుతి కెక్కి రాజ్యమును
లుచునుండఁగ గార్తవీర్యునిఁ । జలమున వేయు బా
హులను చయ్యన ద్రుంప వె జానకీపతీ. (౯౦)

ఉ. తాటక నేసి తత్తనయు దర్పహరింబియు వా
హుం బడయుఁ । నేఁచుగ రావణానుజులను నేపణగం
బనీదు శక్తి యుఁ । బాటియుఁ జెప్పనేయు కటపద్మ
లోచన నామశ్రుఁ లఁ । దిటగియున్నవారి నిడె
ప్పన ద్రుంప వె జానకీపతీ. (౯౧)

ఉ. రోహిణిగర్భ నంమునని రూపనకీఁ బలరా
మతఁ సము । న్నాహము చేత దేవతులు సంభ్రమ
ముంచఁగ బుట్టితెత్తుఁ లఁ । దోహల లీల ద్రుంచి ధర
కు గర్భరభారము మాన్పనట్టి నీసాహసవృత్తి యెవ్వ
రెనాటి యెశ్రీ హరి జానకీపతీ. (౯౨)

చ. త్రిపురములఁ బినాకియతి తీవ్రగతిఁ గసను

యింపబూనినన్ | గపటము చేత యాతనుజన్మా
సుజనావ్రతశౌచశీలముల్ | చపలతనొందజేసి
బుసాయక సైన్యము నేర్పెలర్చి యున్ | త్రిపుర సు
రులన్ మును మితేజముఁ నొందవె జానకీపతీ. (౯౫

చ. కురనరక ప్రలంబహర మోదితతాపసమ
హావంచితా | సురగరుడోరగప్రముఖ సుందర క
పసరోరుహానన | వరిశర శంఖచక్రకరవాలధ
రదకంబుకంధరా | పరమపవిత్రలోకజనపాల
శ్రీహరి జానకీపతీ. (౯౬

చ. తల్లియు నన్నదింటి పని దండన సేయ
బూనినప్పుడే కల్ల లుగాని కున్నదివగావు మాట
చును నోరిలోపలన్ | దిక్కిమ జగంబులను తద్ద
యు జూపినయట్టి నిన్ను నా | ఉల్లము నందు నే దల
చియుబ్బుచునుందును జానకీపతీ. (౯౭

చ. సురపతియాగము న్దనకు జొప్పడ జేయ ర
టంబు వాననయున్ | బిరియగ జేయ గోపికలు గొం
డలనం గొడుగట్ల నాంచె | వెరచియు కృష్ణ కృష్ణ
యున వేగమె భూధరమెత్తి కాచితో | శుభజన్మా
ర్త్రశాలిహా రగోకుమారకా జానకీపతీ. (౯౮)

చ. నరునకు సారథైనిలచి నాకులు మెచ్చగ బకు

హంతి వై। దురమున గౌరవాదులను ద్రోణుని భీష్ముని
గుణశల్యులన్। బురములు గెల్చు శంకరుని పోలి
కనందరి ద్రుంచి రాజ్యమున్। యిరవుగ ధర్మపుత్రు
నకునిచ్చితి హెచ్చుగ జానకీపతీ. (౯౭)

ఉ. ఉత్తరగర్భమందు సుగుణోజ్జ్వల బాలుఁడు
ద్రౌణిబాధచే। దత్తర పాటు నందన దుతాపము
మోర్వక కృష్ణ కృష్ణ యనుచో। దిత్తజగన్నుతుఁడ వ్రనుశీ
ఘ్రమె కావుమటన్న యంతలో సత్తుగ బాలుగాచితి
వి యాక్రియ గావవె జానకీపతీ. (౯౮)

ఉ. బాలులతోడ గూడుకొని పాయక గోవుల
మేపుచుండగా। నేలయు గంగి వంగుచును నెట్టుక
వచ్చె టికారుదిచ్చగో। పాలులు జూచి భీతిపడి బా
రుచు గావవె కృష్ణ యన్నగో। పాలుల గాచు రీతి న
ను బాయక కావవె జానకీపతీ. (౯౯)

ఉ. బాలుని జేరి యెత్తుకొని పాపపు రక్కసి చం
ట జేదనుం। దాలిమి మాయ రూపమున దగ్గర దీసుక
చన్నుగుడ్పినన్। బాలిక చన్నుగుడ్చి యను ప్రాణ
ములంతము నొందజేసితో। బాలుడ నాదు నో జగ
తి భారము దాల్చిన జానకీపతీ. (౧౦౦)

ఉ. అయ్యయొ పాపకర్ముఁడని యాడి ప్రసిద్ధ
నైతిగాని నే। నియ్యెడ భక్తిఁదప్పకను నెప్పుడు
మ్మక యున్నవాఁడనా। యయ్యమహోను భావన
నారడిబెట్టకు నామశత్రులఁ। జయ్యనఁ ద్రుంచి న
తలపు సాంగము సేయవె జానకీపతీ. (౧౦౧)

చ. పలుకులు సత్యవాక్యములు పాణితలంబు
యప్రదానముఁ। సలలితమైన చూపులవి సంప
లీలెడు పాపసస్తముల్। కలకలజూపి సర్వమును
ంగ జేయుమటంటిఁ నన్నే। దలచితి నాదు కోర్కె
యును తథ్యము జేసెరజానకీపతీ. (౧౦౨)

చ. జనకజతోన యోధ్యకుఁ జనుపడు తోఁజను
దెంచునప్పుడుఁ। ఘనమున కోపవేగమున మార్గా
నవచ్చిన జామదగ్నినిఁ। గనుగొని బాహుశక్తిఘ
నకౌశలమెల్లను జారగొంటి నా। మనసిజు గన్న
తండ్రి యసమాన పరాక్రమ జానకీపతీ. (౧౦౩)

ఉ. సత్తెము నిల్పవయ్య యుపసర్గము లాడిన నీకు
నెవ్వరుఁ। యుత్తరమియ్య గాగలరు యోగఘు నా
యక నీదు చిత్తముఁ। సత్తుగ నాపయిఁ నిలిపి సంతస
మందగ జేసినాఁడు యీ। తత్తరపాటు దుఃఖము ను
తాపము దీర్చవె జానకీపతీ. (౧౦౪)

ఉ. ఎన్నడు మాకు దిక్కు గలదెన్నడు దైత్యుల
బాధమానుమే। మెన్నడు చింతమాని సుఖి యుంతు
మటంచు సురాళు లిచ్చలో । నెన్నిక తోడ దిక్కను
చు నెవ్వని గొల్చుచు రట్టి యీశ్వరున్ । బన్నగత
ల్పు గొల్చెదను భావములోపల జానకీపతీ. (౧౦౫)

ఉ. ఎంతను సృష్టి చాలకను యొందరు చీమని య
గ్గు జేసినన్ । సంతసమందుకొంచు గతసారభవాం
బుధి మున్గి మున్గియా । సంతయు మీపదస్మరణ వ్యాప్తు
నదల్పక యున్న దుర్జనున్ । జింతధరింప జేయుము
భజించెద నెమ్మి కైకొన జానకీపతీ. (౧౦౬)

చ. కురుపతి మత్సరంబునను కొంచక ద్రౌపదికో
కలొల్వగా । హరిహరి కావు కావుమనియాతని ర
వంబు వమిమ్ము వేడినన్ । మురహర కాచి బ్రోచి తివి
మ్రొక్కుచు జేతులు దియ్యకేను నీ గురువున జొచ్చి
నాడనను మానక బ్రోవుము జానకీపతీ. (౧౦౭)

చ. కలియుగమంత్యమందు సురకంటకులైన కి
రాతవర్గముల్ । బలిసి యువర్ణ సంకరము బాయక
జేసిన కల్కిరూపమై । ఖలులను ద్రుంచి శిష్టులను
గాచి తిప్పించును వేదజాలముల్ । బలుకగ నేను నీచ
రణపద్మము నమ్మితి జానకీపతీ. (౧౦౮)

చ. వయసున శౌవ తారముల వాసిగ దుష్టుఁ
ద్రుంచివేయగా। ధరణని యించినాడవని తద్దయు
నమ్మితినాదుశత్రులన్ । సరగున లోకకంటకుల
య్యనద్రుంచియుఁ కీర్తిఁ జిల్పితౌ । విరుదుప్రతాప
శాలివని పేర్మినుతించితిజానకీపతీ. (౧౦౯)

చ. సుగతియు నిచ్చుకర్మములచోద్యముగా నెడ
బాపునెప్పుడున్ । బగతుల నాశమందుమరుబంధు
సుహృజ్జనమిత్రవర్గముల్ । జగతిఁబ్రసిద్ధినొందుదు
రుచక్కఁగ సేమముగల్గుచుండు మీ । యగణిత నా
మకీర్తనలనంబుజలోచన జానకీపతీ. (౧౧౦)

చ. ఒనరగనీదు దాసులకు యొక్కని మేషము
నీదు పాదముల్ । బనివడిప్రాజచేన పరిపాకము
నొందెన వాసినీకృపన్ । యనిశముఁబ్రోచుచున్ మ
రియునండగ రానటువంటి లోకముల్ దనరగ ని
చ్చియేలుదువు తాపసనన్నుతజా కీపతీ. (౧౧౧)

చ. ఎన్నికనెన్నిబిన్నపము లెంతయు సేతును నీ
మదిత్తమున్ । వెన్నవలెంగరంగఁగను వేయువిధం
బులనీదుదాసులన్ । చన్నన జేసి కావవని మాటికి
మాటికినిన్ను వేఁడినన్ । కన్నను నాకుయాపు లిక గ
ల్గుదు రేమిరిజానకిపతీ. (౧౧౨)

ఉ. ప్రొద్దున లేచి సూర్యకులభూషణు రాఘవు
పాదపద్మముల్ । బుద్ధినియుంచి పుష్పముల బూజ
గానర్చిన పుణ్యభూజనుల్ । హద్దుగ శత్రుచోర భ
యమున్నది జెందరుయొన్న జాలు మీపద్దులు వింటి
భద్రగిరిపట్టణరాఘవ జానకీపతీ. (౧౧౩)

చ. ఘనముగు కోప వేగమున గాగ్మ్యుఁ సున్హ
ము నెక్కుబెట్టినీ । వనువుగ బాణముఁ దొడిగియుం
బుద్ధిసైనిగుడించబూనినఁ । వనధిసహాక్తికంబు గతి
వచ్చియు బాణముఁనందు నిల్వదే । యినకులచంద్ర
నీమహిమ యెదికి నిప్పుడు జానకీపతీ. (౧౧౪)

ఉ. శంకలు లేక చేసితిని జేయగరానటువంటి
పాపముల్ । పంకజనాభ నీముపపదాంకజపాదల జే
ర్చియుండగా । శంకలు మేలగల్గు నీశంకర యె
వ్వరికైన వెర్వనీ । కింకరకోటిలో నొకడగ్రీత్రివ
హింపవె జానకీపతీ. (౧౧౫)

చ. దినకరచంద్ర నేత్రములు దివ్యకిరీటము కుం
డలంబులుఁ । ఘనముగు కౌస్తుభంబు నవకాంచన
చేలములత్తి చెంగటఁ । దనరెడు నట్టిరూపమును
డాపుడు సంతసమంచు నట్లుగా । ససిశము జూపి
యాపనలనర్చియు బాపవె జానకీపతీ. (౧౧౬)

చ. దశరథునాజ్ఞ దప్పకను దాలిమితోడుత సత్యవాదివై। వెసబనునాలుగేండ్లు మునివేషముతో వనమందునుండి సీ।వసుపుల ద్రుంచి భూసురుల యాజ్ఞను పట్టణమేలితౌర యో। రసికకులావతంస రఘురామ దయామయ జానకీపతీ. (౧౧౨)

చ. కరమునుభక్తి నెవ్వడొక కాలమునందును నీదు నామమున్। బరువడి రామరామయని పల్కిన మాత్రను బ్రహ్మహత్యయున్। గురువకగోన దాఘమును మానుగ నాశముహత్య పాపమున్। నిరతము జెందపంచునుతి సీ భజియింతును జానకీపతీ. (౧౧౩)

జానకీపతిశతకముముగిసెను.

ఈగ్రంథము భక్తిపరమైన దగుటకు కేవలం లక్షణములను విచారించవలసిన అగత్యము లేకపోయినది.
